Fin da URSS

Description

Conta Mijail Gorbachov nas sÃºas Memorias o amargos que foron os dÃas que precederon Ã¡ extinciÃ³n da UniÃ³n SoviÃ©tica, que el mesmo se viu na obriga de anunciar nun discurso o 25 de decembro de 1991, hai agora trinta anos. O seu empeÃ±o centrÃ¡base en garantir a transformaciÃ³n da uniÃ³n nunha nova armazÃ³n de estados soberanos, un afÃ¡n baldÃo ante a crecente influencia destrutiva de Rusia DemocrÃ¡tica e a sÃºa decisiÃ³n de dinamitar calquera esperanza de facer prevalecer o resultado do referendo do 17 de marzo que rexeitaba, por significativa maiorÃa (mÃ¡is do 70 por cento dos electores), a escisiÃ³n da UniÃ³n. O torpe e fallado golpe de agosto empurraba nesa direcciÃ³n.

Entre bambolinas, Guennadi Burbulis e Serguei Shajrai, asesores de Boris Ieltsin, foron os principais muxidores liquidacionistas. Con Gorbachov practicamente fora de xogo, ministros e militares de alta gradaciÃ³n negociaban Ã¡s sÃºas costas nun ambiente de humillaciÃ³n e submisiÃ³n sen par. SÃ¡lvese quen poida.

Cando Stanislav Shushkevich, o presidente bielorruso, por encomenda de Ieltsin e Leonid Kravchuk, chamou a Gorbachov para informarlle da decisiÃ³n tomada polos tres de liquidar a URSS e abortar a creaciÃ³n da UniÃ³n de Estados Soberanos, explicoulle que xa falaran previamente co presidente estadounidense George Bush e que contaban co seu total apoio. No parlamento ruso, os propios deputados comunistas, co actual lÃder Guennadi Ziuganov Ã¡ fronte, votaban a favor do acordo do bosque de Belovesh e da disoluciÃ³n. O PCUS foi levado a xuÃzo ante o Tribunal Constitucional para saldar contas nun barullo orquestrado para deixar sentada a equiparaciÃ³n entre as ideoloxÃas comunista e fascista.

Gorbachov admitiu o serio atraso da URSS na sÃºa competencia con Occidente. O estancamento brezhneviano impediu ver a necesidade dun cambio estrutural e de renovaciÃ³n dun aparato produtivo que enfrontaba xa unha revoluciÃ³n tecnolÃ³xica. Pero tamÃ©n o desenvolvemento social e polÃtico demandaba unha nova concepciÃ³n

Occidente tirou o mÃ¡ximo proveito posible daquela crise. Prontamente, os imperativos xeopolÃticos impuxÃ©ronse aos democrÃ¡ticos. Nas mesmas capitais onde agora se condena a Vladimir Putin, cualificado de repelente autÃ³crata, bendiciuse o rumbo do bÃ©bedo Ieltsin cara o autoritarismo por ser entÃ³n claramente beneficioso para os intereses occidentais. XustificÃ¡ronse e aprobÃ¡ronse os sucesivos golpes Ã¡ legalidade constitucional e democrÃ¡tica, incluÃdo o bombardeo do Parlamento ruso en 1993 ou o recurso Ã¡s opciÃ³ns militares no Caucaso. Nas elecciÃ³ns de 1996, a â??comunidade internacionalâ?•, tan escrupulosa no escrutinio democrÃ¡tico de tantos comicios, decidiu ignorar o clamoroso fraude na falsa vitoria de Ieltsin fronte a ZiÃºganov.

A expansiÃ³n da OTAN segue hoxe en dÃa, como constatamos na pugna ucraÃna. Durante as negociaciÃ³ns para a reunificaciÃ³n alemÃ¡, Occidente deu seguridades a Gorbachov de que non se alargarÃa cara o Lesteâ?¦.. Se os deixan, chegan ata Moscovo. E mÃ¡is alÃ¡.

A disoluciÃ³n da URSS foi un gran trofeo na guerra frÃa que librou aos EUA dun perigoso rival. A perestroika malogrouse, sobre todo, porque non lograra dar prosperidade Ã¡s persoas, recoÃ±ecÃa Gorbachov**.** Todo se resume nun fracaso, un

colapso inaudito e sen precedentes pola sÃºa velocidade e magnitude. Non obstante, reler hoxe as ideas que aniÃ±aban nela desvelan aÃnda unha interpretaciÃ³n alternativa dos ideais de progreso, humanismo e xustiza que o liberalismo triunfante estÃ¡ lonxe de representar.

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Rusia

ETIQUETAS

URSS Gorbachov Bush Burbulis Ieltsin DisoluciÃ³n

IDIOMA

Galego

INVESTIGACION

RelaciÃ³ns Internacionais

Date Created
Decembro 17, 2021
Meta Fields

Autoria :	3717
Datapublicacion :	20211217